

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/17/2016
Identifikačné číslo spisu:	4213010042
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4213010042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného R. Q. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 9. júna 2016 v Bratislave, o dovolaní obvineného podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/10/2014, z 19. februára 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného R. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 1T/13/2013, zo 17. októbra 2013 bol obvinený R. Q. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

v presne nezistenom období, minimálne v priebehu šiestich týždňov v intervale tri až štyrikrát do týždňa, až do 5. septembra 2012 si od presne nezistenej osoby na doposiaľ presne nezistenom mieste zaobstaral psychotropnú látku metamfetamín, tzv. pervitín, ktorú pri sebe následne neoprávnene prechovával a takto zaobstaranú látku ďalej minimálne v pätnástich prípadoch dával ďalšiemu konzumentovi a to W. E., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom P., pričom 5. septembra 2012 bol od neho na základe vykonanej osobnej prehliadky zaistený igelitový sáčok s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 1,1 g aj s obalom a zatavená injekčná striekačka s bielym piestom s obsahom svetlohnedej kryštalickej látky o objeme 0,2 ml, ktorý priesvitný plastový sáčok (stopa č. 1) podľa kriminalistickej expertízy obsahoval metamfetamín v zmesi s dimetylsulfónom o hmotnosti 758 mg s priemernou koncentráciou 13,1 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 99 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy a zatavená injekčná striekačka (stopa č. 2) obsahovala metamfetamín v zmesi s dimetylsulfónom o hmotnosti 188 mg s priemernou koncentráciou 40,4 % hmotnostného metamfetamínu, obsahujúce 76 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo

zodpovedá najmenej 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a obžalovaný takto konal napriek tomu, že v minulosti už bol okrem iného aj za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno z 11. mája 2006, č. k. 3T/28/06-114, právoplatným 27. mája 2006, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmych) rokov so zaradením na výkon trestu do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, a hoci rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 16. mája 2002, sp. zn. 3T/10/02, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 16. januára 2003, sp. zn. 3To/329/02, bol odsúdený okrem iného za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005), ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov so zaradením na výkon trestu do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, pričom na výkon trestu súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súd prvého stupňa zároveň obvinenému uložil ochranný dohľad na 3 roky.

Krajský súd v Nitre uznesením, sp. zn. 2To/10/2014, z 19. februára 2014 postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie podané obvineným R. Q. proti rozsudku Okresného súdu Komárno, sp. zn. 1T/13/2013, zo 17. októbra 2013 ako nedôvodné.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený R. Q. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku. V dovolaní obvinený poukázal na nesprávnu kvalifikáciu stíhaného skutku pretože: „Ak už krajský súd dospel k záveru, že vykonané dôkazy, na základe ktorých som mal mať pri sebe psychotropnú látku v počte 4 dávok, tak mal vec kvalifikovať ako trestný čin podľa § 171 Trestného zákona, nakoľko bolo z jeho odôvodnenia a dokazovania zjavné, že tieto látky som mal mať pre vlastnú potrebu a rozsahom dávok som nemohol naplniť skutkovú podstatu trestného činu podľa § 172 Trestného zákona“. V ďalšom poukázal na nezákonnosť vykonania výsluchov svedkyne W. E. najmä na akceptáciu a použitie jej výpovedí z prípravného konania na preukazovanie jeho viny. Obvinený v dovolaní učinil rozbor výpovedí i ďalších vypočutých svedkov, ponúkol vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov a ozrejmil nezákonnosť jeho zadržania i nezákonnosť vykonanej osobnej prehliadky. Napokon vyslovil: „Voči jeho osobe neboli dodržané ustanovenia Trestného zákona. Vo veci boli akceptované nezákonne získané dôkazy, nezákonná manipulácia s dôkazmi a ďalšie postupy orgánov činných v trestnom konaní, ktoré nemajú oporu v Trestnom poriadku a na týchto dôkazoch je založené jeho odsúdenie okresným súdom a krajským súdom“. V závere navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že postupom Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Komárno bol z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku porušený zákon v neprospech jeho osoby a napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Komárno zrušil.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor v podstate tak, že: „Z obsahu námietok dovolateľa subsumovaných pod dovolací dôvod podľa § 371 odsek 1 písmeno g/ a písmeno i/ Trestného poriadku vyplýva, že odsúdený opakovane namieta nesprávne hodnotenie výpovedí vypočutej svedkyne W. E. v kontexte iných vykonaných dôkazov, nezákonnosť jeho zadržania ako aj jeho osobnej prehliadky s prihliadnutím na obsah výpovedí k veci vypočutých príslušníkov polície, ktorými námietkami sa už odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal. S právnym záverom odvolacieho súdu sa stotožňujem a súčasne ho dopĺňam v kontexte námietok dovolateľa v tom smere, že to aké dôkazy súdy nižších stupňov vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, je otázkou skutkových zistení, ktorú dovolací súd nemá oprávnenie preskúmať. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 271 odsek 1 písmeno g/ Trestného poriadku. Súdy nižších stupňov ustálili, že sa skutok stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku a vykazuje znaky použitej právnej kvalifikácie. Námietky odsúdeného voči nesprávne zistenému skutkovému stavu ako aj nesprávnemu právnemu posúdeniu konania odsúdeného, nenapĺňujú dovolací

dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku. Dovolanie odsúdeného navrhujem odmietnuť podľa § 382 písmeno c/ Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom obvineného, pretože je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia ako i konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (článok 2 ods. 2).

Z uvedeného je potrebné vyvodíť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.). Preto najvyšší súd podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Tr. por. bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Pokiaľ obvinený poukázal na nezákonné postupy polície v prípravnom konaní pri jeho zadržaní a pri vykonaní osobnej prehliadky, tak najvyšší súd v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenia rozhodnutí obidvoch súdov nižších stupňov, ktoré súdy reagovali na ním vznesené námietky vo svojich rozhodnutiach (okresný súd na str. 9 - 12 rozsudku a krajský súd na str. 6 - 7 uznesenia) erudovane, vyčerpávajúco, dostatočne a presvedčivo tak, že najvyšší súd považuje ich závery za správne a zákonné bez toho, aby bolo potrebné ich opakovane rozoberať.

V súvislosti s námietkou obvineného týkajúcou sa nezákonného postupu okresného súdu a orgánov činných v trestnom konaní pri vykonaní dôkazu - vylúchu svedkyne W. E. najvyšší súd poznamenáva nasledovné:

Z predloženého spisového materiálu je nesporné, že práve výpovede svedkyne W. E. z prípravného konania (č.l. 61 - 63 a č.l. 66 - 69) boli pre obžalobu kľúčové na preukázanie skutočností, či sa obvinený dopustil trestného činu podľa § 171 Trestného zákona (tak, ako to vysvetlil v dovolaní obvinený), alebo či sa dopustil trestného činu podľa § 172 Trestného zákona (tak, ako rozhodli súdy nižších stupňov). Preto zákonnosť a použiteľnosť týchto výpovedí svedkyne W. E. zohrávala rozhodujúcu úlohu pre použitie správnej právnej kvalifikácie konania obvineného a z tohto pohľadu možno považovať podané dovolanie za vecné, nie však relevantné.

K tomuto, najvyšším súdom vyslovenému záveru, je potrebné uviesť, že okresný i krajský súd postupovali správne, keď uznali výpovede svedkyne W. E. z prípravného konania zo 6. septembra 2012 a z 24. septembra 2012 za plnohodnotné usvedčujúce dôkazy, pretože tieto boli získané, vykonané a napokon i hodnotené plne v súlade s princípom kontradiktórnosti, a tak spĺňajú prísne kritéria ich procesnej použiteľnosti na hlavnom pojednávaní predpokladané článkom 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 264 Trestného poriadku, § 213 Trestného poriadku i § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Prečítanie výpovedí svedkov z prípravného konania je prípustné, ak tieto boli získané v súlade s právami obhajoby (Unterpetinger p. Rakúsku rozsudok z 24. novembra 1986) V zmysle princípu kontradiktórnosti ide o to, že obvinený musí mať adekvátnu a dostatočnú príležitosť na to, aby mohol v čase, keď sa urobila svedecká výpoveď alebo v neskoršom štádiu konania poprieť ju a klásť svedkom otázky (Kostovski p. Holandsku rozsudok z 20. novembra 1999). Obvinený musí mať primeranú a dostatočnú možnosť poprieť výpoveď svedka buď počas vyšetrovania alebo počas pojednávania. Ak je odsúdenie založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na výpovedi osoby, ktorú obvinený nemohol nikdy vypočuť, alebo dať vypočuť, právo na obhajobu je skrátené spôsobom nezlučiteľným s čl. 6 Dohovoru (Luca p. Taliansku rozsudok z 27. februára 2001 a mnohé ďalšie rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu).

Svedkyňa W. E. bola vypočutá na hlavnom pojednávaní konanom 7. marca 2013 (č.l. 225 - 230), kde radikálne zmenila svoje predchádzajúce usvedčujúce výpovede z prípravného konania, a to v prospech obvineného. Okresný súd postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítal výpovede menovanej svedkyne z prípravného konania (č.l. 228), pričom takýto postup bol plne v súlade s Trestným poriadkom i Dohovorom. Svedkyňa W. E. bola v prípravnom konaní vypočutá 6. septembra 2012 (č.l. 61 - 63) za prítomnosti obhajkyne obvineného R. Q., a teda obvinený mal prostredníctvom svojej obhajkyne príležitosť klásť svedkyni otázky a spochybniť jej tvrdenia. Ďalší výsluch menovanej svedkyne bol vykonaný 24. septembra 2012 (č.l. 66 - 67) síce bez prítomnosti obhajkyne, avšak potom ako vyšetrovateľ riadne a včas obhajkyňu upovedomil o čase a mieste vykonania tohto úkonu (č.l. 64). Obvinený mal teda opäť možnosť prostredníctvom svojej obhajkyne zúčastniť sa tohto výsluchu a klásť svedkyni otázky a spochybniť jej tvrdenia.

Obidve tieto usvedčujúce výpovede svedkyne W. E. boli vykonané v súlade s princípom kontradiktórnosti, a preto v konaní pred súdom mohli slúžiť a správne aj slúžili ako plnohodnotné usvedčujúce dôkazy. Následné vyjadrenia či už svedkyne alebo obvineného o vyvíjanom nátlaku na menovanú svedkyňu považuje najvyšší súd za účelové, pretože výsluchu sa zúčastnila obhajkyňa, a preto najvyšší súd podobne ako súdy nižších stupňov nemá žiadne pochybnosti o pravdivosti tvrdení svedkyne W. E. vyplývajúcich z jej výpovedí v prípravnom konaní.

Sumarizujúc vyššie uvedené je zrejmé, že nebol naplnený ani jeden dovolací dôvod označený obvineným v dovolaní, a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.